Tc 053_08

Πέντε πασάδες ήμασταν και οι πέντε αγαπημένοι
δώδεκα σκλάβους είχαμε στα σίδερα δεμένοι
κι ο σκλάβος αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε ’πού πάνω απ’ την πλώρη.
Ποιός είναι π’ αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε ’πού πάνω απ’ την πλώρη.
Ποιός είναι απ’ αναστέναξε και το καράβι εστάθη
αν είναι απ’ τους ναύτες μου μισθό θα τον υψώσω
κι αν είναι απ’ τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι π’ αναστέναξα και το καράβι εστάθη.
Μήπως πεινάς μήπως διψάς μήπως ρούχα σου λείπουν.
Μήτε πεινώ μήτε διψώ μήτε ρούχα μού λείπουν
θυμήθηκα το σπίτι μου τη δόλια μου γυναίκα
που ήμαν τρία μεριών γαμπρός, δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Τον δίνει άλογο γοργό στο σπίτι του να πάει
στο δρόμο που επήγαινε γέρο έχ’ συναντήσει.
Γεια σου χαρά σου γέροντα, καλώς τονε τον ξένον.
Για πες μου γεροντάκο μου ποιανού ’ναι αυτό τ’ αμπέλι.
Τ’ αμπέλι είν’ του γιόκα μου του γιου μου το χαμένον
που ’ταν τρία μεριών γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα γυναίκα του με άλλον βαζ’ στεφάνι.
Για πες μου γεροντάκο μου στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν έχεις άλογο γοργό στο σπίτι της προφταίνεις
κι αν έχεις άλογο αργό στην εκκλησιά προφταίνεις.
Βεργιά δινεί το άλογο στην εκκλησιά πηγαίνει
βρίσκει τις πόρτες της κλειστές και τα κλειδιά παρμένα
βεργιά δίνει τού άλογο στο σπίτι του πηγαίνει.
Γεια σας χαρά συμπιθιρ’κά, καλώς τονε τον ξένον.
Φέρτε τον ξένον να περάσ’ σκαμνί για να καθίσει
φέρτε και τη νυφούδα μας τον ξένο να κεράσει
κερνάει μια κερνάει δυο, τα μάτια τον κοιτάζει.
Ώρα καλή συμπιθιρ’κά στα σπίτια σας να πάτε
και συ γαμπρέ προσωρινέ στο σπίτι σου να πάεις
εγώ ήρτε ο άντρας μου το πρώτο μου στεφάνι
που ήταν τρία μεριών γαμπρός δώδεκα χρόνια σκάβος .